

سیاست ها و خط و مشی ریسک نقدینگی:

تلاش بانک گردشگری بر این است که همیشه نسبت‌های نقدینگی را در حد بهینه نگه‌داری کند. بهینه‌سازی در این زمینه یک مفهوم پویاست، چرا که وضعیت نقدینگی بانک، هر روز و هر هفته با توجه به عوامل بیرونی و نیز سیاست های درونی در حال تغییر است. همان‌طور که پایین بودن سطح نقدینگی، بانک را با مشکل مواجه می‌سازد، نگه‌داری بیش از اندازه آن نیز به نوبه خود مشکل‌زاست، زیرا هزینه فرصتی را به بانک تحمیل می‌کند. مهم‌ترین نسبت‌های نقدینگی برای کنترل ریسک نقدینگی در گزارش‌های اداره مدیریت ریسک از طریق کمیته عالی مدیریت ریسک به اعضای محترم هیات مدیره و نیز مدیر عامل محترم بانک گزارش شده، در جلسات هفتگی مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. از تعدادی از این نسبت ها به عنوان سیستم هشدار دهنده اولیه (Early Warning System) استفاده می‌شود در صورت امکان رویکرد اصلاحی نسبت به آن ها انجام می‌شود. این نسبت ها عبارتند از:

- نسبت‌های جریان های نقدی : این نسبت‌ها سررسید بدهی‌ها و توان بازپرداخت آن ها را در یک دوره زمانی مشخص اندازه‌گیری کرده و تحت کنترل قرار می‌دهند.
- نسبت‌های تمرکز بدهی‌ها : این نسبت‌ها و حدود مقرر برای آن ها از تمرکز بیش از حد بانک به یکی از منابع تأمین وجوه پیشگیری می‌کنند.
- سایر نسبت‌های ترازنامه‌ای: نسبت‌هایی مانند «مجموع تسهیلات به مجموع سپرده‌ها»، «مجموع تسهیلات به سرمایه»، «وجوه استقراضی به کل دارایی‌ها» و دیگر نسبت‌ها برای تعیین وضعیت نقدینگی بانک و کنترل ریسک آن مورد استفاده قرار می‌گیرد.